طراحی اقامتگاه های بوم گردی در روستای لیلا کوه با رویکرد زمینه گرایی

الهام قرآنی نوشاد *,محسن روشن,

1395-6-29

از مهمترین دستاورد های عصر حاضر که به تبع پیشرفت فناوری ایجاد شده است ،اوقات فراغت است.در راستای چنین تحولی ، گردشگری به عنوان یکی از شیوه های گذران اوقات فراغت همواره مورد توجه بشر بوده است. پاسخگویی به نیاز گردشگری بومی موجب به مخاطره انداختن طبیعت روستا ها می شود و عادات میزبان و زیست بوم منطقه را تحت شعاع قرار می دهد.همچنین ساخت اقامتگاه ها بدون در نظر گرفتن بستر ساختمان و ارزشهای فرهنگی و بومی،چهره شهرها و روستا ها را برای ساکنین بیگانه می نماید وموجب خلق سیمای نامطلوب شهری می گردد. به نظر می رسد اقامتگاه هایی با ساختار بومی و سنتی می تواند از لحاظ کالبدی در انسجام با زمینه ی روستا عمل کند. دستیابی به طراحی مناسب اقامتگاه های بوم گردی که در تطابق با زمینه باشد مستلزم شناخت ارزشهای موجود در بستر می باشد. در این میان بررسی عوامل کالبدی از مهمترین عوامل موثر در تطبیق با بستر محسوب می شود.که در این پژوهش به بررسی آن ها پرداخته شده است. تحقیق پیش رو ماهیت کاربردی دارد و روش تحقیق آن توصیفی _ تحلیلی است. اطلاعات معماری مربوط به گردشگری و زمینه گرایی و فضاهای معماری مربوط به آن از طریق کتب ،مقالات و منابع اینترنتی جمع آوری گشته است . انتظار می رود که ساخت اقامتگاه های بوم گردی با رویکرد زمینه گرایی با ایجاد تعامل گردشگر با بومیان موجب شود برای شخص فرصتی ایجاد گردد که علاوه بر بهره گیری از طبیعت از تجربه تعامل با مردم بومی و آموختن زبان وچشیدن غذاهای محلی لذت ببرد و در بازه ای از زمان با ترجیح تسهیلات ساده وبی تکلف به تسهیلات لوکس و تجمل از پیچیدگی و یکنواختی رهایی یافته و تجدید روحیه کند . علاوه بر آن با ایجاد علاقه وآگاهی بومیان به حفظ منابع طبیعی و ارزشهای فرهنگی و معماری مختص منطقه و زیستگاه خود، موجب خلق بستری هماهنگ و دارای هویت شهری گردد.

کلمات کلیدی : طراحی اقامتگاه ، زمینه گرایی ، بوم گردی،گردشگری

Islamic Azad University, Rasht Branch - Thesis Database
دانشگاه آزاد اسلامی واحد رشت - سامانه بانک اطلاعات پایان نامه ها